

Ερευνα

Στοιχεία Υπεύθυνου Εκπαιδευτικού: Δεληνάσιου Κυριακή

Στοιχεία Συμμετεχόντων Μαθητών και Μαθητριών:

1. Καραπαναγιώτης Ασημάκης
2. Κατσιμάνης Κυριάκος
3. Κοντσέ Μαρία – Κωνσταντίνα
4. Κρέτσαβου Κωνσταντίνα
5. Λαζαρέλη Φωτεινή
6. Μπούρας Αντώνης

Τίτλος: Πόσο διαφέρει η αρχιτεκτονική των κτιρίων, στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη.

Λέξεις-Κλειδιά: Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Αρχιτεκτονική, Δημόσιοι Χώροι, Κτίρια, Κοινή Ωφέλεια

Σκοπός:

- Οι συμμετέχοντες να μάθουν πως να μαθαίνουν σε ομάδες
- Να γνωρίσουμε την Ελληνική Ιστορία και τις κοινωνικές μεταρρυθμίσεις

Θέμα: «Εγώ Αθήνα και εσύ Θεσσαλονίκη» (Συγκριτική προσέγγιση)

Προσδοκώμενα Αποτελέσματα:

- Κατανόηση αρχιτεκτονικών ρυθμών και ρευμάτων
- Κατανόηση διαφόρων αρχιτεκτονικών ορισμών
- Κατανόηση της ιστορίας των κτιρίων
- Η συγκεκριμένη ομαδική εργασία να γίνει βιωματική και να συντελέσει ως ένα άρτιο παράδειγμα, για τις μελλοντικές μας εργασίες.

Περιεχόμενα

Πρώτο Μέρος.....	3
Εισαγωγή.....	3
Μεθοδολογία.....	4
Πορεία Υλοποίησης.....	5
Σύγκριση Δημαρχιακών Μεγάρων Αθηνών και Θεσσαλονίκης.....	6
• Δημαρχείο Αθηνών	6
• Δημαρχείο Θεσσαλονίκης.....	8
• Συμπέρασμα	10
Σύγκριση Μεγάρων Μουσικής.....	11
• Μέγαρο Μουσικής Αθηνών	11
• Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.....	12
• Συμπέρασμα	14
Σύγκριση Πινακοθηκών	14
• Παλιά Δημοτική Πινακοθήκη (Πλ. Κουμουνδούρου)	15
• Βίλα Μπιάνκα	17
• Συμπέρασμα	19
Σύγκριση Αρχαιολογικών Μουσείων	20
• Μουσείο Ακρόπολης.....	20
• Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης.....	22
• Συμπέρασμα	24
Δεύτερο Μέρος.....	25
Εισαγωγή.....	25
• Αποτελέσματα	26
• Συμπέρασμα	30
Πηγές.....	31

Πρώτο Μέρος

Εισαγωγή

Το θέμα που έχουμε επιλέξει για τη δημιουργική εργασία, αφορά την σύγκριση των αρχιτεκτονικών στοιχείων διαφόρων κτιρίων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Διαλέξαμε ορισμένα οικοδομήματα, τα οποία μοιράζονται την ίδια λειτουργία και στις δύο πόλεις και είναι τα ακόλουθα:

- Δημαρχιακό Μέγαρο
(Λαζαρέλη Φωτεινή, Μπούρας Αντώνης)
- Μέγαρο Μουσικής
(Κατσιμάνης Κυριάκος, Κοντσέ Μαρία-Κωνσταντίνα)
- Εθνική και Δημοτική (Βίλα Μπιάνκα) Πινακοθήκη
(Κρέτσαβου Κωνσταντίνα)
- Αρχαιολογικό Μουσείο
(Καραπαναγιώτης Ασημάκης)

Σκοπεύουμε μέσα από τη σύγκριση να καταλήξουμε στις συνολικές διαφορές που έχουν τα ζευγάρια κτιρίων, όπως αρχιτεκτονικό ρεύμα και αρχιτεκτονικό ρυθμό.

Το ερώτημα που θέσαμε, για την ερευνά μας ήταν το εξής: Πόσο διαφέρει η αρχιτεκτονική των δημοσίων κτιρίων, στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη;

Η συλλογή στοιχείων έγινε διαδοχικά για το κάθε κτίριο, ενώ για την ανάλυση-σύγκριση-ερμηνεία- αξιολόγηση κάθε κτιρίου εργάστηκαν ένα με δύο άτομα. Η σύνθεση της τελικής εργασίας, παραδοτέου, έγινε ομαδικά, κάτι που δικαιολογεί και την καθυστέρησή της.

Μεθοδολογία

Η μεθοδολογία που επιλέξαμε είναι η βιωματική μέθοδος. Ειδικότερα το τμήμα μας Α2 «μοιράστηκε σε ομάδες», η συνεργασία ήταν επιτυχής, το ίδιο και ο χωρισμός των ομάδων.

Όσο αφορά την ομάδα μας, τους ερευνητέκτονες ασχοληθήκαμε με την αρχιτεκτονική κτιρίων στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη. Αρχικά συγκρίναμε κτίρια τα οποία κοσμούν το κάθε ένα την πόλη όπου βρίσκεται. Προσπαθήσαμε να εντοπίσουμε ομοιότητες και διαφορές, σαφώς και ήταν δύσκολο να θεωρήσουμε κάποιο κτίριο ωραιότερο καθώς το κάθε ένα έχει την δική του αίγλη και ιστορία.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι καθ' όλη την υλοποίηση της διερευνητικής εργασίας ανακαλύψαμε πτυχές του εαυτού μας που δεν γνωρίζαμε. Επιπροσθέτως αρκετές φορές λειτουργήσαμε ως ολομέλεια, το αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας ήταν πως μάθαμε να συνδιαλεγόμαστε αρτιότερα με τους συνομιλητές μας. Επίσης εκφραστήκαμε με παρρησία. Για την πραγματοποίηση της διερευνητικής εργασίας (project) αντλήσαμε πληροφορίες από το μάθημα της ιστορίας. Αξίζει να συγκαταλεχθεί και το γεγονός ότι εντρυφήσαμε σε πηγές της ιστορίας που αφορούν την Αθήνα και την Θεσσαλονίκη για να αποκτήσουμε περαιτέρω γνώσεις.

Το συμπέρασμα που απορρέει εύλογα από όλα αυτά είναι πως χάρη στο project και τον σωστό τρόπο υλοποίησης του μάθαμε να συνεργαζόμαστε και να συζητάμε επί στρόγγυλης τραπέζης.

Πορεία Υλοποίησης

Αφού γνωριστήκαμε μεταξύ μας και παρουσιάσαμε τα ενδιαφέροντα και τις προσδοκίες μας ,συντάξαμε το συμβόλαιο της τάξης το οποίο αναφερόταν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας ως μαθητές .Στη συνέχεια χωριστήκαμε σε ομάδες και επιλέξαμε όνομα για την κάθε μια καθώς και θέμα για την βασική εργασία «Αθήνα – Θεσσαλονίκη». Κατόπιν η κάθε ομάδα επέλεξε όνομα και συγκεκριμένο θέμα εργασίας και δημιούργησε λόγγο. Η ομάδα μας , με το όνομα ερευνητέκτονες ,αποφάσισε να ασχοληθεί με την σύγκριση αρχιτεκτονικής των κτηρίων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Αφότου μας παρουσιάστηκε από την καθηγήτρια ένα σύντομο απόσπασμα ενός βιβλίου σχετικά με την ιστορία των δυο πόλεων, παρακολουθήσαμε μια ταινία(με τίτλο «μαθήματα ζωής») προκειμένου να συνειδητοποιήσουμε την αξία την συνεργασίας και της ομαδικής δουλειάς, καθώς και για να καταλάβουμε πως λειτουργεί ορθά μια ομάδα στα πλαίσια του πρότζεκτ. Όταν ολοκληρώσαμε την προβολή της ταινίας συζητήθηκε το περιεχόμενό της και συμπεράναμε ότι ως ομάδα πρέπει να λειτουργούμε με παρόμοιο τρόπο όπως τα παιδιά που πρωταγωνιστούσαν στην ταινία ,έτσι ώστε να έχουμε ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα. Στη συνέχεια εφαρμόσαμε ορισμένες ασκήσεις αυτογνωσίας ,όπως τη δημιουργία του δέντρου της ζωής μας (το οποίο εκφράζει την προσωπικότητά μας και ταυτόχρονα την σχέση με την πόλη μας) και την γραπτή απάντηση σε κάποιες ερωτήσεις ελεύθερου και ανοιχτού τύπου για τον εαυτό μας (όπως ταξίδια που θέλουμε να κάνουμε ,τα ενδιαφέροντα μας ,το όνομα που θα επιθυμούσαμε να έχουμε και άλλες) .Παράλληλα εφαρμόσαμε κάποιες ασκήσεις ενδυνάμωσης της κοινωνικότητάς μας μέσα από την ολομέλεια της τάξης χωρίς αρχικά να το καταλαβαίνουμε, καθώς η άσκηση ήταν σε μορφή «παιχνιδιού» .Μέσω αυτών των πρακτικών και βιωματικών ασκήσεων καταφέραμε να καλλιεργήσουμε ένα πνεύμα σεβασμού και εμπιστοσύνης αναμεσά μας, με αποτέλεσμα όταν ήρθε η στιγμή να συνεργαστούμε σε μικρότερες ομάδες να μη δημιουργηθούν προβλήματα κατανόησης μεταξύ μας.

Κατά τη διάρκεια της σύνθεσης της δική μας εργασίας δεν υπήρξαν σοβαρά προβλήματα ενώ οι διαφορές και οι συγκρούσεις ήταν μηδαμινές. Ο καθένας ανέλαβε το δικό του κομμάτι στην εργασία , το οποίο και ανέπτυξε ανάλογα με τις οδηγίες της καθηγήτριας, αλλά και με τις παρατηρήσεις και διορθώσεις των μελών της ομάδας .Μέσα στην τάξη αν και υπήρχαν ορισμένες φορές λογομαχίες σε ήπια πλαίσια αντιμετωπίστηκαν άμεσα με τον διάλογο και τη συζήτηση. Το μοναδικό πρόβλημα που υπήρξε κατά τη σύνθεση της εργασίας ήταν η αδυναμία της ομάδας να συναντηθεί σε χώρο και ωράριο εκτός σχολείου ,καθώς οι ώρες ελεύθερου χρόνου κάθε μαθητή/μαθήτριας ήταν περιορισμένες και έτσι ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να επιλέξουμε μια ημερομηνία στην οποία όλα τα μέλη της ομάδας να έχουν τη δυνατότητα να παρευρεθούν. Στη συνέχεια όμως κατορθώσαμε να συντάξουμε την τελική εργασία αφότου συναντηθήκαμε όλοι μαζί και να την παραδώσουμε εγκαίρως.

Σύγκριση Δημαρχιακών Μεγάρων Αθηνών και Θεσσαλονίκης

• Δημαρχείο Αθηνών

Το Δημαρχιακό Μέγαρο της Αθήνας είναι τοποθετημένο στην πλατεία Κοτζιά, που βρίσκεται ανάμεσα στο Μοναστηράκι και την Ομόνοια. Χτισμένο το 1874, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Παναγιώτη Κάλκου, έχει υποστεί πολλές μετατροπές με την πάροδο του χρόνου. Η ανέγερσή του αποφασίστηκε το 1871, οι μελέτες και τα σχέδια εκπονήθηκαν τον Οκτώβριο του 1872 ενώ ολοκληρώθηκε η κατασκευή του τον Μάιο του 1874. Αρχικά, αποτελούταν από δύο ορόφους, οι οποίοι διακρίνονται για την συμμετρική τους οργάνωση, αφού το κτίριο, αυστηρού νεοκλασικού ρυθμού, φέρει χαρακτηριστικό δωρικό πρόπυλο* και παραπέμπει στην αρχιτεκτονική των Ανακτόρων της Πλατείας Συντάγματος (σημερινής Βουλής). Οι πρώτες μεταρρυθμίσεις πραγματοποιήθηκαν το 1901, ενώ το 1935-1937, προστέθηκε ο τρίτος όροφος. Κατόπιν, αφαιρέθηκαν μια σειρά διακοσμητικών στοιχείων από το εξωτερικό του κτιρίου και επενδύθηκε το ισόγειο με μαρμάρινες πλάκες. Σημαντικό θα ήταν να αναφερθεί πως τα ανοίγματα (εσοχές παραθύρων) φέρουν διακοσμητικές σιδεριές, ενώ η βασική είσοδος περιβάλλεται από μαρμάρινο θύρωμα (εξωτερικό πλαίσιο). Επιπροσθέτως, οι όροφοι χωρίζονται με τραβηχτό γείσο* και κύριο στοιχείο της όψης είναι το μπαλκόνι που στηρίζεται σε μαρμάρινα φουρούσια*. Το εσωτερικό του κτιρίου διακοσμείται από διάφορους πίνακες σημαντικών Ελλήνων ζωγράφων. Σε συνδυασμό με μια πληθώρα επιβλητικών κτισμάτων τριγύρω διαμορφώνουν ένα μοναδικό πανόραμα στην πλατεία Κοτζιά. Μία επιπλέον πληροφορία για το δημαρχείο είναι πως κατασκευάστηκε μετά από μία σύναψη δανείου περί τις 130.000 δραχμές με την Εθνική Τράπεζα. Το συγκεκριμένο κτίριο έχει χαρακτηριστεί από το Υπουργείο Πολιτισμού ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο αφ' ενός διότι είναι κτήριο σημαντικό για την μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής και πολεοδομικής εξέλιξης της πόλης, αφ' ετέρου διότι αποτελεί χαρακτηριστικό σημείο αναφοράς στη ζωή των κατοίκων της Αθήνας. Συμπερασματικά, αποτελεί ένα τριώροφο κτίριο με λιτά αλλά επιβλητικά μορφολογικά στοιχεία.

*πρόπυλο: ο στεγασμένος χώρος που αποτελεί εξωτερική συνέχεια της εισόδου σε οικοδόμημα και έχει συνήθως προσόψεις με κίονες.

*γείσο: το τμήμα της στέγης που εξέχει. Αυτό προφυλάσσει το κτίριο από καιρικές συνθήκες, ωστόσο έχει και διακοσμητικό ρόλο.

*φουρούσια: τα υποστηρίγματα που εξέχουν από την επιφάνεια του τοίχου και χρησιμεύουν για να υποστηρίξουν εξώστες, γείσα και αγάλματα. Είναι μαρμάρινα και φέρουν διακόσμηση. Υπάρχουν για αισθητικούς και κυρίως στατικούς λόγους.

Η σημερινή άποψη του Δημαρχείου

Το Δημαρχείο πριν την κατασκευή του τρίτου ορόφου και μετά

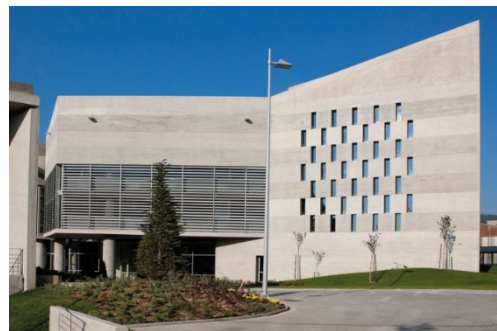
- **Δημαρχείο Θεσσαλονίκης**

Το «Νέο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης» βρίσκεται στη συμβολή των λεωφόρων Γ' Σεπτεμβρίου και Βασιλέως Γεωργίου και κατασκευάστηκε κατά το διάστημα 2005-2010 αφού η συγκεκριμένη αρχιτεκτονική πρόταση κατέκτησε την πρώτη θέση σε Πανελλήνιο διαγωνισμό το 1987. Αυτό το κτιριακό συγκρότημα στηρίζεται άμεσα στις διαχρονικές αρχές του μοντερνισμού, εφόσον βασικά στοιχεία αυτού χαρακτηρίζονται ως προοδευτικά, παραδείγματος χάρη ο χρωματικός πλούτος που το διακρίνει, αλλά και τα επεξεργασμένα υλικά κατασκευής του. Συνολικά, καθιστά πλέον ένα αναπόσπαστο κομμάτι της μοντέρνας μεταπολεμικής αρχιτεκτονικής της Θεσσαλονίκης, ενώ ταυτόχρονα υποδηλώνει την απόλυτη κυριαρχία της σύγχρονης ελληνικής αρχιτεκτονικής. Το Δημαρχείο χωρίζεται σε τρεις ανεξάρτητες κτιριακές μονάδες που οργανώνονται γύρω από τον κοινόχρηστο υπαίθριο χώρο ή αλλιώς στην ανοιχτή αγορά-πλατεία, ενώ οι επιμέρους ενότητες σταδιακά μειώνονται ως προς το ύψος τους. Στο κεντρικό κτίριο εγκαθιδρύθηκε το πολυλειτουργικό χολ, που αποτελεί σημείο συνάντησης και δράσης των πολιτών. Ο σχεδιασμός του, επιτρέπει την εξοικονόμηση ενέργειας, εφόσον εκμεταλλεύεται άριστα τον προσανατολισμό και τις ειδικές παραμέτρους του φυσικού κλίματος. Στους υαλοπίνακες που περικλείουν τους τοίχους των κτιρίων, έχουν τοποθετηθεί μεταλλικές περσίδες (ηλιοπροστατευτικές διατάξεις-στόρια). Κυρίαρχο στοιχείο των εξωτερικών και εσωτερικών επιφανειών του, αποτελούν το εμφανές σκυρόδεμα (τσιμέντο) και η φυσική πέτρα. Αν και οι γνώμες των δημοτών αλλά και των δημοσιογράφων, σε σχέση με το αρχιτεκτονικό ρεύμα που ακολουθεί δίστανται, όλοι καταλήγουν ότι είναι ένα εξαιρετικό πολιτιστικό αγαθό.

Μία τρισδιάστατη απεικόνιση του κτιριακού συγκροτήματος

Εξωτερικοί και εσωτερικοί χώροι του δημαρχείου

- **Συμπέρασμα**

Πριν καταλήξουμε σε οποιοδήποτε συμπέρασμα, πρέπει να επισημάνουμε πως η αντικειμενική σύγκριση σε ότι αφορά την «ανωτερότητα» κάποιου εκ των δύο κτιρίων, είναι τυπικά αδύνατη. Παρ' όλα αυτά, είναι εμφανείς οι διαφορές που έχουν τα κτίρια σε αρχιτεκτονικό ρυθμό και ρεύμα, που είναι επηρεασμένα αντίστοιχα. Έτσι συμπεραίνουμε πως οι διαφορές είναι αυτονόητες μεταξύ αυτών των δύο, εφόσον οι ρυθμοί και τα ρεύματα έχουν μια απόκλιση 100 ετών τουλάχιστον. Ίσως θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τους δύο ρυθμούς αντίθετους (μεταπολεμικός μοντέρνος και νεοκλασικός) αφού ο ένας προσπαθεί να ακολουθήσει την «πεπατημένη», το δοκιμασμένο, ενώ ο άλλος ξεφεύγει από τα πλαίσια του τυπικού και παραδοσιακού και συμβαδίζει άρδην με την σύγχρονη εποχή.

Τα Δημαρχεία

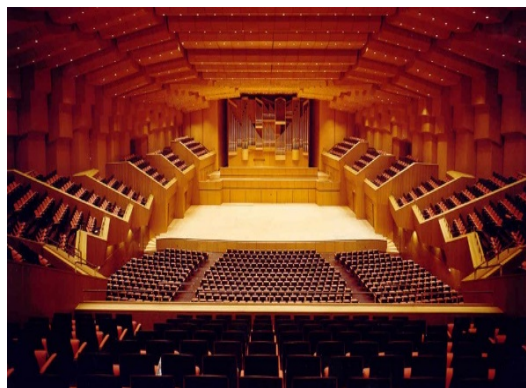
Σύγκριση Μεγάρων Μουσικής

• Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών είναι ένα κτήριο εξαιρετικά μοντέρνας αρχιτεκτονικής που δεσπόζει επιβλητικά με τη δωρική του λιτότητα στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας. Άνοιξε το 1991 με δύο αίθουσες σε σχέδια του Αυστριακού ακουστικού μελετητή Heinrich Keilholz. Οι δύο αυτές αίθουσες ονομάζονται "Χρήστος Λαμπράκης" (πρώην "Φίλων της Μουσικής") στην οποία έχουν στεγαστεί ρεσιτάλ, συναυλίες, όπερες αλλά και συνέδρια. Η δεύτερη αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος χρησιμοποιείται συνήθως για παραστάσεις Μουσικής Δωματίου και χορού. Αξιοσημείωτο γεγονός αποτελεί ότι φιλοξενεί το μεγαλύτερο εκκλησιαστικό όργανο στην Ελλάδα με 6.080 αυλούς.

Έπειτα, το 2004 άνοιξε το Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο, με προσθήκη τις αίθουσες "Αλεξάνδρα Τριάντη" για όπερες, μπαλέτα κ.α. και "Νίκος Σκαλκώτας", για συνέδρια και μικρότερες μουσικές παραστάσεις. Συνάμα, δημιουργήθηκε και η γνωστή Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη», η οποία τώρα έχει στην κατοχή της 80.000 τίτλους βιβλίων αλλά και πολυμέσων.

Για την κατασκευή του μεγάρου, συνεργάστηκαν με κοινό στόχο κορυφαίοι Έλληνες και ξένοι επιστήμονες, ειδικοί, μελετητές και κατασκευαστές. Ας συγκαταλέξουμε και το γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκε κάθε σύγχρονη λύση για τις πλείστες και πολύπλοκες ανάγκες αυτού του τόσο ισχυρού πολιτιστικού κέντρου. Η άρτια ακουστική των αιθουσών του οφείλεται στην αρχιτεκτονική του και το γεγονός αυτό την καθιστά άξια να συναγωνίζεται την ποιότητα ακουστικής που έχουν οι καλύτερες αίθουσες συναυλιών παγκοσμίως. Ο πρωταρχικός παράγοντας για την ανέγερση του κτηρίου, υπήρξε η ακουστική μελέτη η οποία καθόρισε τις προδιαγραφές για την κατασκευή του. Ο σχεδιασμός έχει γίνει έτσι, ώστε να είναι δυνατή η ταυτόχρονη λειτουργία των αιθουσών του Μεγάρου χωρίς να υπάρχουν προβλήματα στην ακουστική.

Εσωτερικές και εξωτερικές απόψεις του μεγάρου

- **Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης**

Το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης αποτελεί αναμφίβολα ένα κόσμημα που στολίζει την Θεσσαλονίκη. Βρίσκεται επί της οδού 25ης Μαρτίου, στην παραλία της πόλης. Έχει χτιστεί στο χώρο που παλαιότερα βρίσκονταν το Λούνα Παρκ της πόλης. Τα εγκαίνια του Μεγάρου πραγματοποιήθηκαν στις 2 Ιανουαρίου 2000 σε οικόπεδο έκτασης 18 στρεμμάτων, σε σχέδια του πασίγνωστου αρχιτέκτονα Αράτα Ισοζάκι. Ο λόγος που ανεγέρθηκε το κτήριο ήταν για να φιλοξενήσει ποικίλες εκδηλώσεις συναυλίες, παραστάσεις όπερας, θεατρικές παραστάσεις και συνέδρια. Το συνολικό κόστος του έργου ανήλθε στο ποσό των 14.100.000.000 δραχμών.

Είναι ευρέως γνωστό πως η αρχιτεκτονική του Μεγάρου αποτελεί αναφορά στην αρχιτεκτονική παράδοση της Θεσσαλονίκης. Συνδέει το παραδοσιακό με το μοντέρνο. Ειδικότερα, θυμίζει τόσο το ένδοξο βυζαντινό παρελθόν της νύφης του Θερμαϊκού, όσο και τον πιο καινοτόμο κεντροευρωπαϊκό χαρακτήρα της. Αρχικά, το συνολικό εμβαδόν του κτηρίου, που αναπτύσσεται σε 9 ορόφους και 11 σταθμικά επίπεδα, ανέρχεται στα 26.609τ.μ. και περιλαμβάνει αίθουσα 1.476 θέσεων, κατάλληλη για συναυλίες, χορόδραμα, λυρικές και θεατρικές παραστάσεις, καθώς και συνεδριακές εκδηλώσεις, αίθουσες υποδοχής κοινού, αίθουσες δοκιμών και ανεξάρτητα καμαρίνια για κάθε χρήση, πτέρυγες γραφείων διοικητικών και τεχνικών υπηρεσιών και εξυπηρέτησης των συντελεστών των παραστάσεων. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι λόγω των επιχώσεων του εδάφους εξαιτίας της θάλασσας έχει κατασκευαστεί ειδική θεμελίωση με 403 φρεατοπασσάλους διαμέτρου 1μ σε βάθος 39μ από τη στάθμη του εδάφους.

Το Μέγαρο Μουσικής προσφέρει στην πόλη μια ενδιαφέρουσα κατασκευή που συνοψίζει τις αξίες της μοντέρνας αρχιτεκτονικής. Κοσμείται από γεωμετρικές γραμμές, μεγάλες γυάλινες επιφάνειες και μεταλλικά στοιχεία τα οποία το καθιστούν άξιο θαυμασμού λόγω της επιβλητικής του απλότητας. Γεμάτο φυσικό φως, το Φουαγιέ του κτιρίου απολαμβάνει μια εξάισια θέα. Κεντρίζουν το ενδιαφέρον μας οι αίθουσες Αιμίλιος Ριάδης και Μωρίς Σαλιτιέλ.

Το κεντρικό κτίριο

Τα δύο κτίρια, με το δεύτερο σε πρώτο πλάνο

Οι αίθουσες Αιμίλιος Ριάδης και Φίλων της Μουσικής (κατάμεστη από κόσμο)

- **Συμπέρασμα**

Επαγωγικά σκεπτόμενοι, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι δύο κτήρια έχουν εξίσου απaráμιλλη ομορφιά και πολιτιστική σημασία για τις πόλεις τους. Το κάθε ένα αποτελεί ένα διαμάντι για το σημείο όπου είναι τοποθετημένο. Το Μέγαρο Μουσικής της Θεσσαλονίκης συνδυάζει το παραδοσιακό βυζαντινό με το μοντέρνο ευρωπαϊκό, ενώ το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών το διατρέχει μία μοντέρνα αρχιτεκτονική διάθεση. Για το λόγο αυτό, θα μπορούσε κανείς ανάλογα με τις καλλιτεχνικές του προτιμήσεις να συμπεράνει ποιο είναι πιο εκλεπτυσμένο στα μάτια του.

Απόψεις των δύο κτιρίων

Σύγκριση Πινακοθηκών

- **Παλιά Δημοτική Πινακοθήκη (Πλ. Κουμουνδούρου)**

Το διώροφο νεοκλασικό κτίριο που δεσπόζει στο άκρο της πλατείας Ελευθερίας (γνωστότερης ως πλατείας Κουμουνδούρου) προς την οδό Πειραιώς, οικοδομήθηκε μεταξύ των ετών 1872-1874, με κληροδότημα του ομογενούς Ι. Κοντογιαννάκη. Το κτίριο, έργο του αρχιτέκτονα Παναγιώτη Κάλκου, περατώθηκε το 1875, τον 9^ο αιώνα κατα τη διάρκεια του οποίου σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στις αστικές αναπλάσεις και στις αξιοποιήσεις παλιών κτιρίων για τη στέγαση τραπεζών, κρατικών και δημοτικών υπηρεσιών της πρωτεύουσας, και λειτούργησε μέχρι το 1977 ως Βρεφοκομείο. Είναι τυπικό δείγμα της νεοκλασικής αντίληψης που επικράτησε στη δημόσια και αστική αρχιτεκτονική από την ίδρυση του ελληνικού κράτους έως τις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας. Καθώς στόχος ήταν εξ αρχής η στέγαση του Δημοτικού Βρεφοκομείου της πρωτεύουσας, ο μελετητής (με σχέδια του οποίου οικοδομήθηκε την ίδια εποχή και το δημαρχιακό μέγαρο), επιχείρησε με την τοξωτή στοά της πρόσοψης, να διασκεδάσει κάπως την μονοτονία του αυστηρού κλασικιστικού ρυθμού. Η ανάπτυξη του πολύβουου και ρυπογόνου κέντρου της πόλης κατά τη μεταπολεμική περίοδο (αλλά και η συνολικότερη αναθεώρηση του θεσμού του βρεφοκομείου), οδήγησε στην παύση της λειτουργίας του. Ανακαινισμένο από το 1982, στεγάζει πλέον τη Δημοτική Πινακοθήκη.

Αρχιτεκτονική

Το κτίριο, όπως προκύπτει από νέα στοιχεία, ολοκληρώθηκε το 1874 σε σχέδια του στρατιωτικού μηχανικού Γεράσιμου Μεταξά και επίβλεψη των Π. Κάλκου και Νικολάου Λύσιππου(1810-1878). – ο τελευταίος εκτελούσε και χρέη αρχιτέκτονα της πόλης των Αθηνών. Είναι ένα διώροφο κτίσμα, στεγασμένο με κεραμοσκεπή που δεσπόζει στο άκρο της πλατείας Ελευθερίας (γνωστότερης ως πλατείας Κουμουνδούρου) προς την οδό Πειραιώς. Η διάταξή του διαμορφώθηκε κατά το σύστημα των πτερύγων: δύο εγκάρσιες στην οδό Πειραιώς, με ενδιάμεση, παράλληλη με την οδό, στο ισόγειο της οποίας, όπως και στην πρόσοψη του κτιρίου, έχει τοποθετηθεί τοξωτή στοά. Το στοιχείο αυτό επιχειρεί να διασκεδάσει τη μονοτονία του αυστηρού κλασικιστικού ρυθμού στον οποίο σχεδιάστηκε το κτίριο. Για την επανάχρηση του κτιρίου ως Δημοτική Πινακοθήκη, για την αποκατάσταση του στατικού φορέα αυτού, όπως και για τη διαμόρφωσή του σε εκθεσιακό χώρο εκπονήθηκαν πολλές μελέτες.

Ο Δήμος Αθηναίων άρχισε να καταρτίζει την καλλιτεχνική του συλλογή το 1923, με πρώτο έργο αγοράς το γλυπτό του Δ. Φιλιππότη " Ο Ψαράς ". Σήμερα η Δημοτική Πινακοθήκη απαριθμεί περί τα 2936 καλλιτεχνικά έργα τα περισσότερα από τα οποία αποκτήθηκαν κατά την δεκαετία 1930 - 1940. Το σύνολο σχεδόν των σημαντικότερων Ελλήνων καλλιτεχνών του 20ου αιώνα αντιπροσωπεύονται με σημαντικά έργα τους στη συλλογή της Πινακοθήκης. Η συλλογή επίσης διαθέτει αξιόλογα έργα χαρακτηριστικής των μεγάλων δασκάλων αλλά και των συνεχιστών τους σήμερα. Στο κτίριο της Πλατείας Κουμουνδούρου λειτουργούν διοικητικές και λοιπές υπηρεσίες (εργαστήριο συντήρησης κλπ.)

της Πινακοθήκης και αναμένονται να περαιωθούν οι εργασίες αποκατάστασης για να επαναληφθούν και ως εκθεσιακός χώρος.

Σημερινή άποψη της πινακοθήκης

Το εσωτερικό της Πινακοθήκης

Σχέδια και παλιές φωτογραφίες του κτιρίου

- **Βίλα Μπιάνκα**

Η Κάζα Μπιάνκα ή Βίλα Μπιάνκα είναι πολυτελής κατοικία στη Θεσσαλονίκη, η οποία χτίστηκε στις αρχές του 20ου αιώνα, από τον Ιταλοεβραίο βιομήχανο και εμπορικό αντιπρόσωπο Ντίνο Φερνάντεζ Ντίαζ, σε σχέδια του Πιέτρο Αριγγόνι. Από το 2013 στεγάζει τη Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης. Βρίσκεται στη συμβολή των οδών Βασιλίσσης Όλγας και Θεμιστοκλή Σοφούλη.

Αρχιτεκτονική

Στα τέλη του 19ου – αρχές 20ου αιώνα κυριάρχησε στη Θεσσαλονίκη το αρχιτεκτονικό ρεύμα του εκλεκτικισμού (κλασική, γοθική, αναγεννησιακή αρχιτεκτονική) από το οποίο και επηρεάστηκε. Το αρχιτεκτονικό αυτό ρεύμα συνδύαζε στοιχεία από διαφορετικούς αρχιτεκτονικούς ρυθμούς, τα οποία όμως χρησιμοποιούνταν με τέτοιο τρόπο ώστε το σύνολο που προέκυπε να είναι ενιαίο. Η Κάζα Μπιάνκα είναι χαρακτηριστικό δείγμα αυτού του αρχιτεκτονικού ρεύματος. Ο Αριγγόνι χρησιμοποίησε αρχιτεκτονικά στοιχεία από την Αναγέννηση και τα σύγχρονα ρεύματα της εποχής στοιχεία art nouveau, (art nouveau), μπαρόκ, Αναγέννησης καθώς και την παραδοσιακή αρχιτεκτονική της Κεντρικής Ευρώπης στη διαμόρφωση της στέγης της. Η αρχιτεκτονική της έπαυλης αντικατοπτρίζει ξεκάθαρα την τάση των αστών της πόλης για εξωστρέφεια κατά τις αρχές του 20ου αιώνα. Πρόκειται για κτίσμα νεοκλασικής μορφολογίας και ποικίλες διακοσμήσεις επηρεασμένες από το πνεύμα του ρομαντισμού. Ένα πνεύμα επιστροφής στα αρχαιοελληνικά πρότυπα του «δωρικού» ρυθμού και μια διάθεση δημιουργίας ενός παράξενου κόσμου, που συμβάδιζε με το αισθητικό «γούστο» που διαμόρφωσε ο ρομαντισμός στην Ευρώπη το 19ο και αρχές του 20ου αιώνα.

Το κτίριο

Αποτελείται από ημιυπόγειο, υπερυψωμένο ισόγειο, έναν όροφο και ένα δεύτερο όροφο –σοφίτα. Όταν στην έπαυλη έμενε η οικογένεια του Ντίνο Φερνάντεζ και στη συνέχεια το ζεύγος Αλιμπέρτη στο ημιυπόγειο ήταν τα δωμάτια του υπηρετικού προσωπικού και άλλοι βοηθητικοί χώροι, στο ισόγειο ήταν δύο υπνοδωμάτια, το γραφείο, ένα σαλόνι, η τραπεζαρία, το μαγειρείο, ένα λουτρό και βοηθητικοί χώροι, στον πρώτο όροφο υπήρχαν κυρίως υπνοδωμάτια και χώροι που χρησιμοποιούνταν από το υπηρετικό προσωπικό (οι οποίοι διαμορφώθηκαν ανάλογα όταν τη δεκαετία του εξήντα λειτούργησε στον πρώτο όροφο της έπαυλης δημοτικό και νηπιαγωγείο) και στο δεύτερο όροφο –σοφίτα υπήρχαν δωμάτια στα οποία έπαιζαν τα παιδιά, η βιβλιοθήκη και χώροι που επίσης χρησιμοποιούνταν από το υπηρετικό προσωπικό.

Η κεντρική είσοδος της έπαυλης, στην οποία οδηγεί ένα μαρμάρινο μπαρόκ κλιμακοστάσιο, βρίσκεται στην ανατολική πλευρά του κτιρίου. Στη βόρεια πλευρά υπάρχει δευτερεύουσα είσοδος. Στην ανατολική και στη δυτική πλευρά υπάρχουν βεράντες, ημιυπαίθριοι και στεγασμένοι εξώστες και μπαλκόνια.

Όσα κτίσματα σαν την Βίλλα Μπιάνκα έχουν διασωθεί μέχρι σήμερα δείχνουν φανερά το πνεύμα και το χαρακτήρα της εποχής τους και αποδεικνύουν με την οικοδομική τους τεχνική τη βιωμένη πείρα αιώνων των Ελλήνων τεχνιτών που τα κατασκεύασαν.

Η ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική φυσιογνωμία της βίλας και η ρομαντική ιστορία με το απαγορευμένο ειδύλλιο που συνδέθηκε με αυτήν κατέστησαν την Κάζα Μπιάνκα γνωστή και πέραν των ορίων της Θεσσαλονίκης.

Η Βίλα Μπιάνκα

Το εσωτερικό της βίλας

Η Βίλα Μπιάνκα παλαιότερα

- **Συμπέρασμα**

Πριν μπούμε στη θέση να συγκρίνουμε τα δύο συγκεκριμένα κτίρια θα πρέπει να λάβουμε υπόψιν μας το γεγονός ότι χτίστηκαν σε δύο διαφορετικές χρονικές περιόδους, με απόκλιση 100 χρόνων, και ότι το καθένα εκ των δύο είναι αξιοθαύμαστο. Επιπροσθέτως, οφείλουμε να επισημάνουμε τη μοναδικότητα καθώς και το ιδιαίτερα σημαντικό έργο που έχουν προσφέρει και τα δύο. Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει κάποια σύγκριση ανάμεσά τους, εφόσον και το καθένα είναι επηρεασμένο από διαφορετικό ρυθμό και η χρήση τους στη σημερινή εποχή διαφέρει από την πρωταρχική.

Τα δύο κτίρια

Σύγκριση Αρχαιολογικών Μουσείων

- **Εισαγωγή**

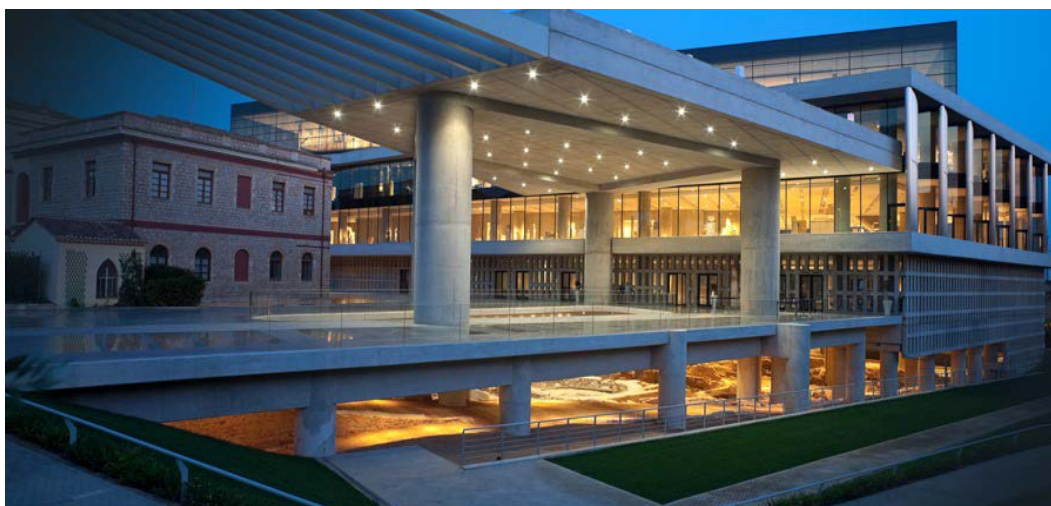
Τα μουσεία κάθε χώρας αποτελούν μια αστείρευτη πηγή πολιτισμικού πλούτου και γνώσεων . Στην Ελλάδα, τόσο η Αθήνα, όσο και η Θεσσαλονίκη φημίζονται για δύο πολύ γνωστά μουσεία που ξεχωρίζουν για την ιστορία και τα εκθέματά τους.

- **Μουσείο Ακρόπολης**

Το Μουσείο Ακρόπολης είναι αρχαιολογικό μουσείο επικεντρωμένο στα ευρήματα του αρχαιολογικού χώρου της Ακρόπολης των Αθηνών. Το μουσείο κτίστηκε για να στεγάσει κάθε αντικείμενο που έχει βρεθεί πάνω στον ιερό βράχο της Ακρόπολης και στους πρόποδες του, καλύπτοντας μία ευρεία χρονική περίοδο, από την Μυκηναϊκή Περίοδο, έως και την Ρωμαϊκή-Παλαιοχριστιανική Αθήνα. Ταυτόχρονα, βρίσκεται πάνω στον αρχαιολογικό χώρο Μακρυγιάννη, κατάλοιπο των Ρωμαϊκών και πρώιμων Βυζαντινών Αθηνών.

Έτος ίδρυσης : Το νέο κτήριο του μουσείου θεμελιώθηκε το 2003 και άνοιξε για το κοινό στις **21 Ιουλίου 2009**. Στις 20 Ιουλίου του 2009, πραγματοποιήθηκαν, μεγαλοπρεπώς, τα εγκαίνια του Μουσείου.

Τοποθεσία : Το μουσείο βρίσκεται στην νότια κλιτύ της Ακροπόλεως, στο οικόπεδο του πρώην στρατοπέδου Μακρυγιάννη, σε ευθεία απόσταση 280 μέτρων από τον Παρθενώνα. Η κύρια είσοδος του κτηρίου βρίσκεται επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου ενώ περικλείεται από τις οδούς Μακρυγιάννη, Χατζηχρήστου και Μητσαίων. Εξυπηρετείται από στον σταθμό «*Ακρόπολη*» της γραμμής 2 του Αττικού Μετρό. Υπάρχουν δευτερεύουσες εισοδοι από τις οδούς Μακρυγιάννη και Χατζηχρήστου.

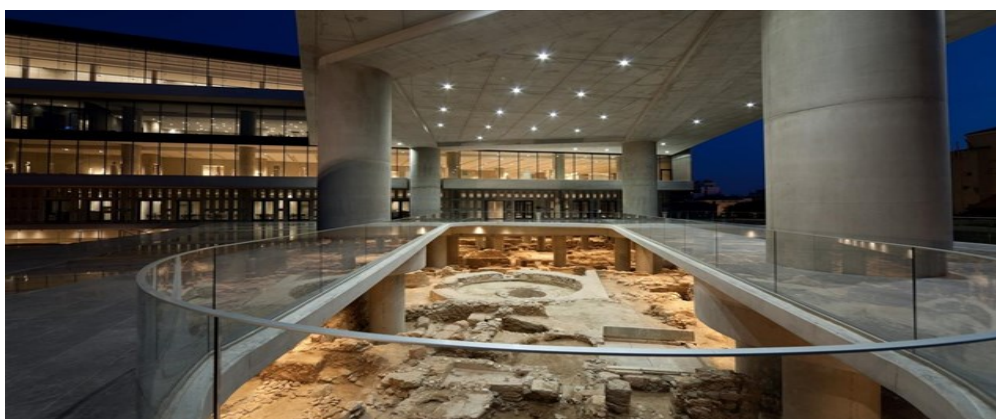

Η είσοδος του μουσείου

Το σχέδιο του Μπερνάρ Τσουμί εμπλέκει τρεις συλλήψεις: το φως, την κίνηση και τον αρχιτεκτονικό προγραμματισμό

Η κίνηση : Η διαδρομή του επισκέπτη σχηματίζει ένα τρισδιάστατο βρόχο, προσφέροντας μια αρχιτεκτονική και χωρική εμπειρία με αφετηρία την αρχαιολογική ανασκαφή ως την αίθουσα του Παρθενώνα και πίσω.

Το φως : Το μουσείο βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στον φυσικό φωτισμό, καθώς παρουσιάζει κυρίως έργα γλυπτικής τα οποία απαιτούν διαφορετικές συνθήκες φωτισμού από άλλους τύπους μουσείων.

Η είσοδος από άλλη οπτική γωνία

Το εσωτερικό του μουσείου

Αρχιτεκτονική : Το μουσείο δομείται γύρω από ένα πυρήνα από σκυρόδεμα με τις ακριβείς διαστάσεις της ζωφόρου του Παρθενώνα. Μέσα στον πυρήνα τοποθετούνται οι χώροι υποστήριξης ενώ γύρω του, και στο αίθριο που δημιουργείται, αναπτύσσονται οι εκθεσιακοί χώροι του μουσείου.

Το κτήριο στηρίζεται σε υπερυψωμένους πυλώνες θεμελιωμένους ανάμεσα στις αρχαιότητες για την καλύτερη προστασία του αρχαιολογικού χώρου. Σε αρκετά σημεία, στο εσωτερικό και το εξωτερικό του κτηρίου, τα δάπεδα είναι διαφανή, επιτρέποντας την θέαση των υποκείμενων αρχαιοτήτων. Το μουσείο παρέχει ακόμη ένα αμφιθέατρο 200 θέσεων, αίθουσα εικονικής πραγματικότητας, χώρο επισήμων και αίθουσα περιοδικών εκθέσεων.

- **Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης**

Έτος ίδρυσης : Η ανέγερση του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης ξεκίνησε το 1960 σε οικόπεδο 17 στρεμμάτων σε κεντρικό σημείο της Θεσσαλονίκης, στην Πλατεία Χ.Α.Ν.Θ., σε άμεση γειτνίαση με το χώρο της Διεθνούς Έκθεσης.

Εκθέματα : Τα εκθέματα, τα οποία φιλοξενεί, προέρχονται από τις ανασκαφές, που έχουν πραγματοποιηθεί στην πόλη της Θεσσαλονίκης και στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας. Τον Ιούνιο του 1980 εγκαινιάστηκε μια νέα πτέρυγα για να φιλοξενήσει τα ευρήματα από τις ανασκαφές της δεκαετίας του 1970 στους Βασιλικούς Τάφους της Βεργίνας με την έκθεση οι «Θησαυροί της Βεργίνας». Το 1982 οργανώθηκε μια νέα έκθεση, των ταφικών ανασκαφικών συνόλων από τη Σίνδο. Το 1996 έγινε η πρώτη εκτεταμένη έκθεση για την προϊστορική Μακεδονία στον ημιυπόγειο χώρο κάτω από την έκθεση της Βεργίνας, στο καινούργιο κτήριο του Βογιατζή του 1980. Τον Ιούνιο του 1998, μετά από τη μεταφορά των ευρημάτων των Αιγών από το Μουσείο στη Βεργίνα, οργανώθηκε στο Μουσείο έκθεση με θέμα ο «Χρυσός των Μακεδόνων» προκειμένου να καλυφτεί το «κενό» που άφησε στη συνείδηση του κοινού η έλλειψη των εντυπωσιακών βασιλικών κτερισμάτων. Μέσα σε τέσσερις θεματικές ενότητες καλύπτονται οι δραστηριότητες που συνδέονται με το χρυσό και δίνεται η εικόνα του πολιτισμού των Μακεδόνων από τον 6ο αι. μέχρι την υποταγή της Μακεδονίας στους Ρωμαίους το 168 μ.Χ. Μετά από μία τετραετή περίοδο εργασιών απαραίτητων για την αναδιοργάνωση των χώρων έκθεσης, αποθήκευσης, συντήρησης και διοίκησης, το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης άνοιξε ξανά τις πύλες του στο κοινό, τον Σεπτέμβριο του 2006.

Καλλιτεχνικά ρεύματα : Η κατασκευή του μουσείου και η διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου ολοκληρώθηκε το 1962, οπότε και ξεκίνησε η λειτουργία του. Αποτελεί ένα από τα πιο αντιπροσωπευτικά δείγματα του μοντερνισμού στην Ελλάδα και το σημαντικότερο μεταπολεμικό έργο του Καραντινού.

Αρχιτεκτονική : Ο χαρακτήρας του κτιρίου, η διάταξη των όγκων, οι αναλογίες και οι κτιριολογικές απαιτήσεις του, αποτυπώνονται στη σχεδιαστική προσέγγιση του Καραντινού, που διαχωρίζει σαφώς τους υπηρεσιακούς από τους εκθεσιακούς χώρους. Η γενική διάταξη είναι ορθογώνιας κάτοψης με δύο αίθρια. Το κτίριο χαρακτηρίζεται από έντονη οριζοντιότητα, είναι λιτό, απλό και λειτουργικό, εμπνευσμένο από την αρχιτεκτονική οργάνωση της αρχαιοελληνικής κατοικίας στην οποία οι χώροι οργανώνονταν γύρω από ένα εσωτερικό αίθριο. Έτσι, όλες οι αίθουσές του σχεδιάστηκαν ώστε να ανοίγονται στο κεντρικό εσωτερικό αίθριο για να εισέρχεται από τα υαλοστάσια άπλετο φυσικό φως στις εκτιθέμενες αρχαιότητες, ενώ εξωτερικά η είσοδος του φυσικού φωτός επιτυγχάνονταν μέσω τοιχοποιιών με υαλότουβλα και φεγγίτες. Στις όψεις του μουσείου εκτός από την ευρεία χρήση της τοιχοποιίας από υαλότουβλα, εισάγεται για πρώτη φορά στην αρχιτεκτονική του Καραντινού, το στοιχείο της εμφανούς λιθοδομής στη βάση του κτιρίου.

Η είσοδος του μουσείου

Η κεντρική είσοδος και η άποψη από τον Πύργο του ΟΤΕ

- **Συμπέρασμα**

Η χρονολογική απόκλιση στην ίδρυση των δύο μουσείων είναι εμφανής. Επιπλέον, το Μουσείο της Ακρόπολης παρουσιάζει εμφανώς πιο σύγχρονη αρχιτεκτονική σύνθεση, με υπερυψωμένους πυλώνες και διαφανή δάπεδα, ενώ το Αρχαιολογικό μουσείο Θεσσαλονίκης βασίζεται περισσότερο στα αρχαιοελληνικά πρότυπα αρχιτεκτονικής. Τέλος, το Μουσείο της Ακρόπολης διαθέτει σύγχρονες αίθουσες εικονικής πραγματικότητας που κάνουν την επίσκεψη πιο βιωματική.

Τα δύο μουσεία

Δεύτερο Μέρος

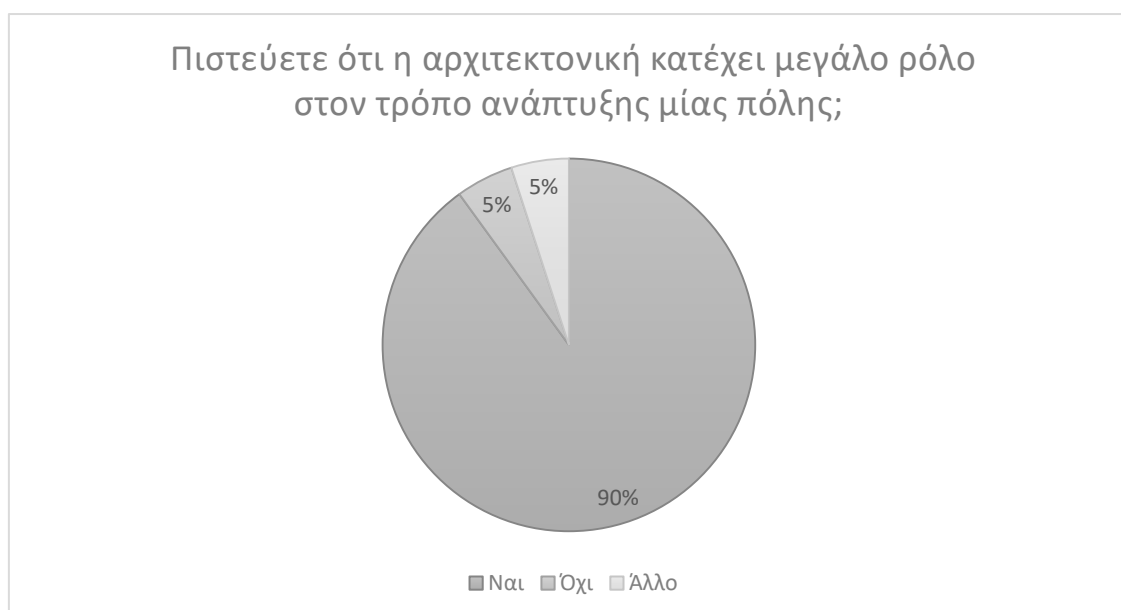
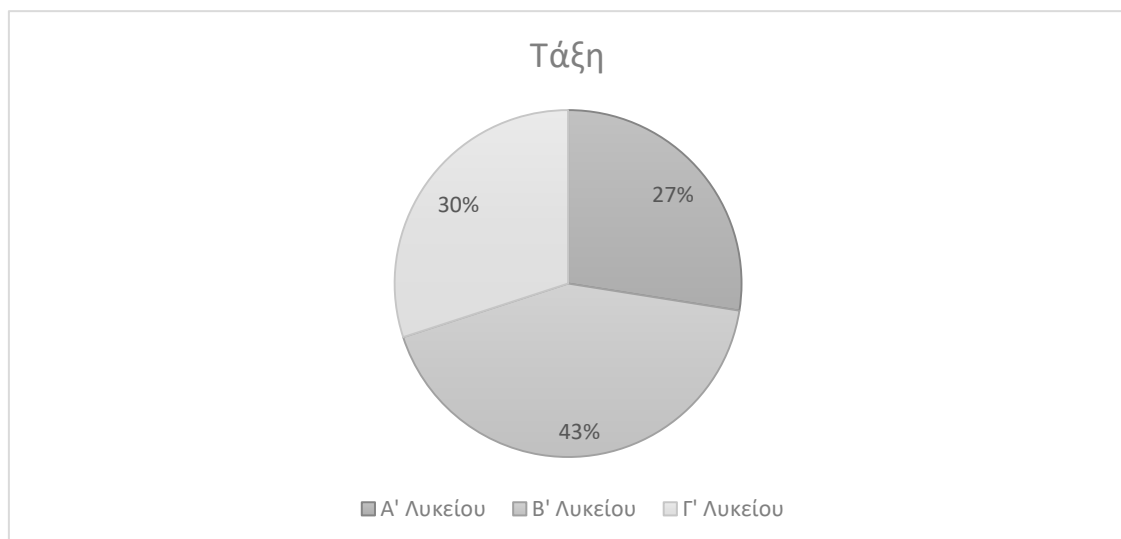
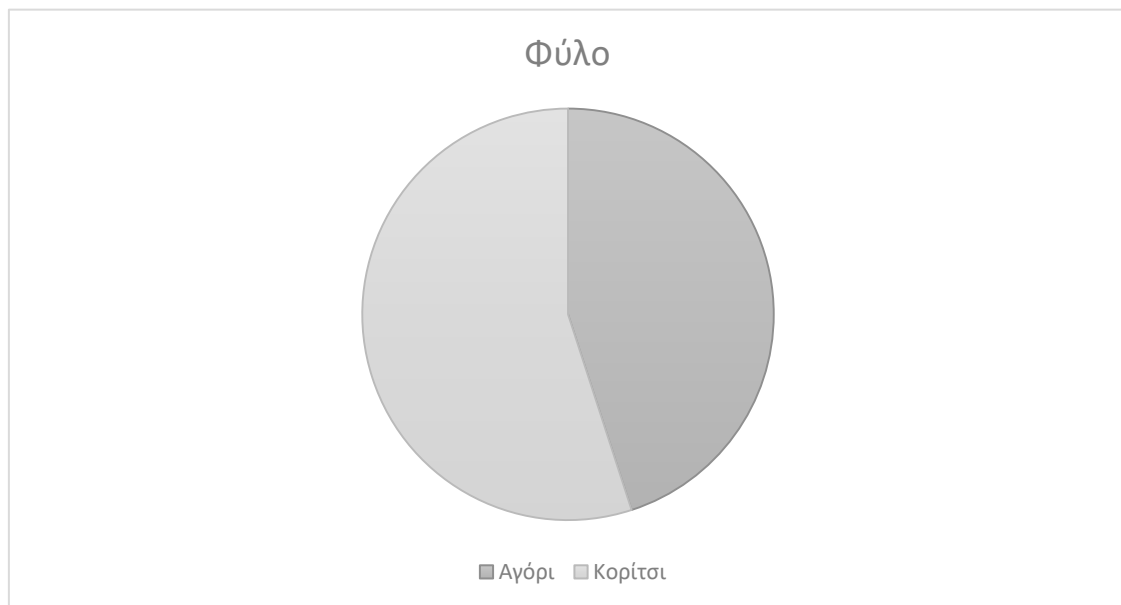
Εισαγωγή

Στο δεύτερο τετράμηνο η ομάδα μας συνέχισε να ασχολείται με το θέμα της αρχιτεκτονικής, διενεργώντας μία έρευνα. Η συγκεκριμένη έρευνα είχε ως σκοπό να αναδείξει τις γνώσεις των μαθητών σε σχέση με την αρχιτεκτονική. Τα βήματα που ακολουθήσαμε ήταν τα εξής:

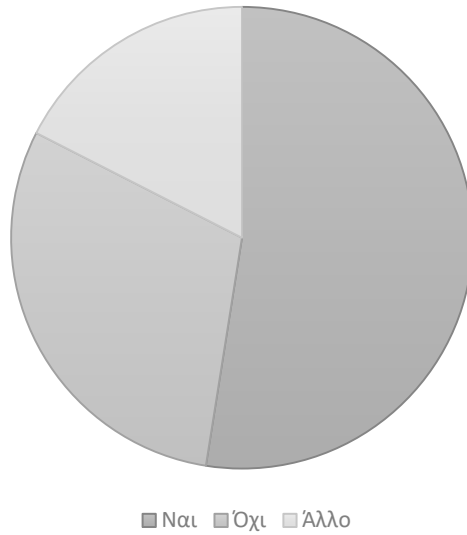
1. Συνεδρίαση, συζήτηση του θέματος
2. Σύνταξη ερωτήσεων και προλόγου
3. Διαμόρφωση ερωτηματολογίου
4. Τελικές διορθώσεις, εκτύπωση, διαμοιρασμός στις αίθουσες
5. Συλλογή πληροφοριών
6. Ανάλυση δεδομένων
7. Αποτύπωση αποτελεσμάτων
8. Ένταξη Δεύτερου Μέρους στο παραδοτέο
9. Τελιοποίηση Εργασίας

Μετά από όλα αυτά τα βήματα και μία εξάμηνη πορεία, βρισκόμαστε σε θέση να αντιληφθούμε τα κέρδη της ερευνητικής εργασίας, στη σχολική ζωή αλλά και στην καθημερινότητα, καθώς η χρήση του κειμενογράφου είναι απαραίτητο εφόδιο. Παράλληλα, έχουμε αναπτύξει την ικανότητα μας να επεξεργαζόμαστε πληροφορίες και δεδομένα, τα οποία μπορούμε να αναλύσουμε κατάλληλα για δικό μας συμφέρον. Η Ερευνητική Εργασία είναι ένα μάθημα που πρέπει να ενδυναμωθεί μέσα στο πρόγραμμα σπουδών. Παράκατω ακολουθούν, το ερωτηματολόγιό μας, τα αποτελέσματα αυτού και τα συμπεράσματά μας.

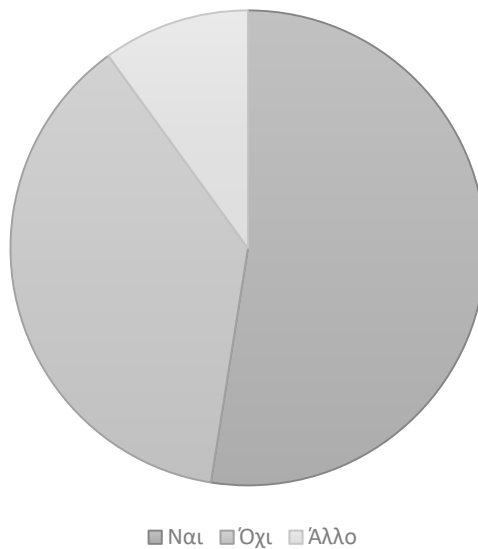
- **Αποτελέσματα**

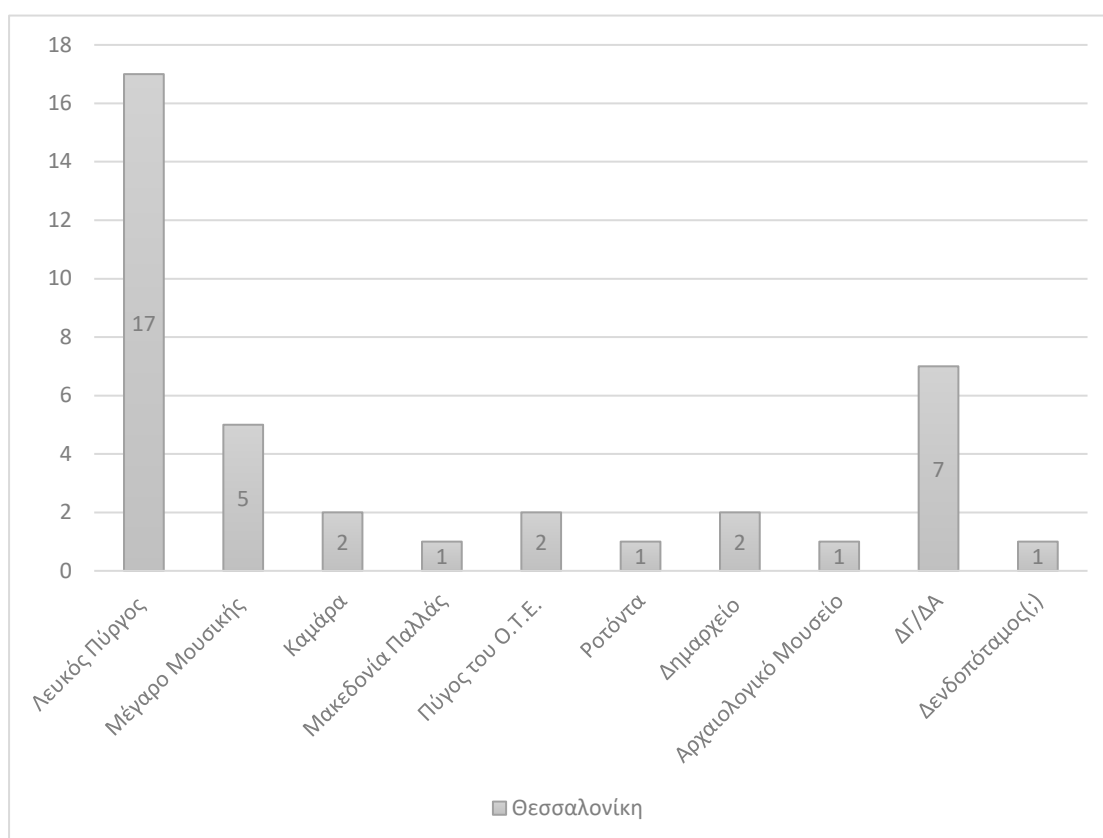
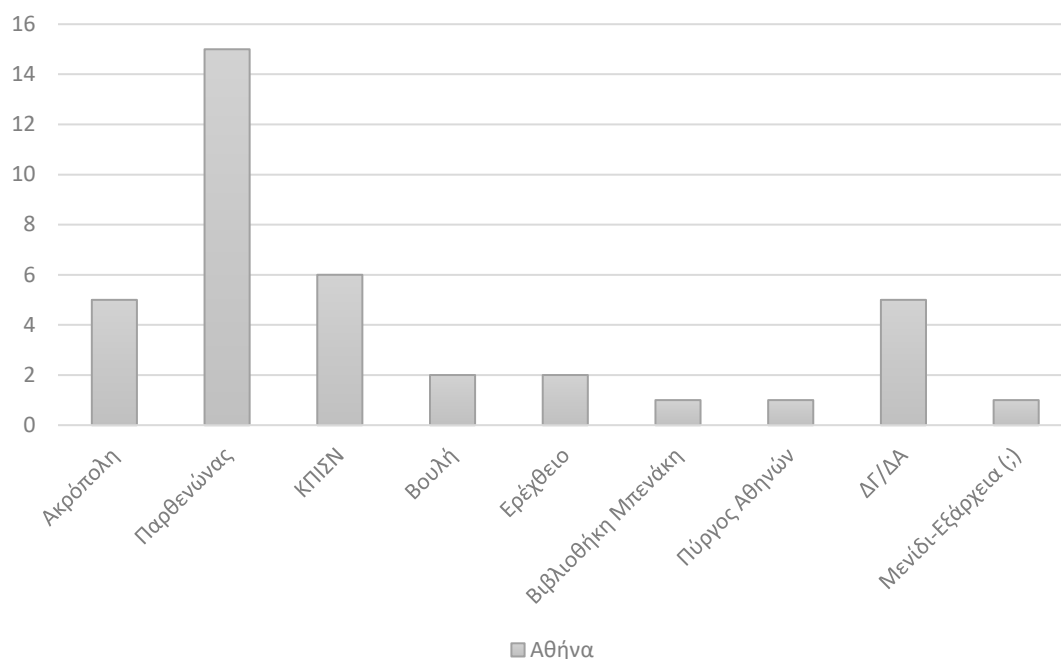
Θεωρείτε πως η αρχιτεκτονική -σε γενική εικόνα- της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης μοιράζονται κοινά στοιχεία;

Διακρίνετε ομοιότητες ανάμεσα στην Πλάκα των Αθηνών και στην Άνω Πόλη της Θεσσαλονίκης;

Γνωρίζετε κάποιο Εμβληματικό κτίριο στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, το οποίο διακρίνεται για την αρχιτεκτονική του;

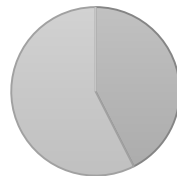

Ο αριθμός των κτιρίων και στις δύο πόλεις με κάποια αρχιτεκτονική ταυτότητα, σας ικανοποιεί;

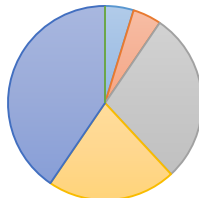
■ Ναι ■ Όχι ■ Άλλο

Σας βρίσκει ικανοποιημένους ο τρόπος διατήρησης και διαχείρισης των νεοκλασικών κτιρίων στη Θεσσαλονίκη;

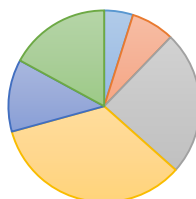
■ Ναι ■ Όχι ■ Άλλο

Από το 1 έως το 5 πόσο ευχαριστημένοι είστε από την αισθητική των δύο πόλεων; (Θεσσαλονίκη)

■ 1 ■ 2 ■ 3 ■ 4 ■ 5 ■ Δεν έχω επισκεφθεί

Από το 1 έως το 5 πόσο ευχαριστημένοι είστε από την αισθητική των δύο πόλεων; (Αθήνα)

■ 1 ■ 2 ■ 3 ■ 4 ■ 5 ■ Δεν έχω επισκεφθεί

- **Συμπέρασμα**

Κατά τη διάρκεια της σύνθεσης του ερωτηματολογίου για την ολοκλήρωση της συνολικής μας εργασίας, με θέμα την αρχιτεκτονική της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, η ομάδα μας δεν αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα. Σίγουρα μια δημιουργική εργασία πάντα είναι αρκετά απαιτητική από όλα τα μέλη ανάλογα με το κομμάτι που έχουν αναλάβει. Το κύριο πρόβλημα που μας παρουσιάστηκε, το οποίο αντιμετώπισαν πιθανώς και οι υπόλοιπες ομάδες, ήταν η αδυναμία εύρεσης εξωσχολικού χρόνου κατά το οποίο θα γινόταν η εργασία. Κάθε μέλος της ομάδας είχε διαφορετικές υποχρεώσεις και ωράρια με αποτέλεσμα την ακύρωση πολλών συναντήσεων που είχαν κανονιστεί. Στην τελική όμως καταφέραμε να συνθέσουμε μια αξιολογική ερευνά. Το ερωτηματολόγιο που δημιουργήσαμε αποτελούνταν από 10 ερωτήσεις οι οποίες αν και δεν ήταν εξειδικευμένες, είχαν έναν βαθμό δυσκολίας. Αυτό το διαπιστώσαμε όταν λάβαμε όλες τις απαντήσεις των μαθητών οι οποίες όχι μόνο δεν ήταν ολοκληρωμένες αλλά ταυτόχρονα έδειχναν την αδυναμία τους να συλληφθούν ορισμένα βασικά και απλά θέματα. Οι απαντήσεις των μαθητών, ακόμα και των μεγαλύτερων τάξεων, ήταν αρκετά ανώριμες κάτι το οποίο είχε σαν αποτέλεσμα την δυσκολία δημιουργίας σωστών αποτελεσμάτων σε ορισμένες ερωτήσεις. Για παράδειγμα απαντήσεις όπως «έτσι, μπλε, είναι σουβλάκι ρε μαμούχαλοι όχι καλαμάκι» σε ερωτήσεις ανοιχτού τύπου. Παράλληλα, ενώ το ερωτηματολόγιό μας ασχολείται αποκλειστικά με την αρχιτεκτονική, λάβαμε απαντήσεις που αφορούν περιοχές των δύο πόλεων «Μενίδι, Εξάρχεια και Δενδροπόταμος, Φοίνικας». Συνειδητοποιήσαμε ακόμα ότι οι μαθητές δεν μπορούν να καταλάβουν τη διαφορά κτηρίων και μνημείων αφού στην ερώτηση «Γνωρίζετε κάποιο εμβληματικό κτήριο στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, το οποίο διακρίνεται για την αρχιτεκτονική του;», οι περισσότερες απαντήσεις που λάβαμε ήταν «Ακρόπολη και Παρθενώνας» για την Αθήνα και «Λευκός Πύργος και Ροτόντα» για τη Θεσσαλονίκη.

Πηγές

Δημαρχιακό Μέγαρο

http://odysseus.culture.gr/h/2/gh251.jsp?obj_id=792

http://www.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=39

<http://parallaximag.gr/thessaloniki/chartis-tis-polis/modern-city-neo-dimarchio>

<http://www.architravel.com/architravel/building/new-city-hall-of-thessaloniki/>

Μέγαρο Μουσικής

<http://www.dnaarchitects.gr/node/306?architectural-category=30>

https://en.wikipedia.org/wiki/Arata_Isozaki

<http://www.tch.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=87>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%AD%CE%B3%CE%B1%CF%81%CE%BF_%CE%9C%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82_%CE%91%CE%B8%CE%B7%CE%BD%CF%8E%CE%BD

<http://www.sfm.gr/omma.htm>

<http://www.clickatlife.gr/eikastika/place/athina/6203>

<http://www.megaron.gr/default.asp?pid=42&la=1>

Πινακοθήκη

www.lifo.gr/articles/athens_articles/98508

<https://www.cityofathens.gr/node/668>

<https://thessarchitecture.wordpress.com/2014/11/29/villa-bianca-casa-bianca/>

[Casa Bianca - Η ζωή στη Θεσσαλονίκη γύρω στα 1900/Το αρχοντικό του Dino Fernandez Diaz- Ιστορική σκιαγραφία και μελέτη αναστηλώσεως, του Ν.Κ.Μουτσόπουλου, Θεσσαλονίκη 1998](#)

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%AC%CE%B6%CE%B1_%CE%9C%CF%80%CE%B9%CE%AC%CE%BD%CE%BA%CE%B1

<http://www.lifo.gr/articles/mikropragmata/87742I>

<http://www.diakopes.gr/the-experts-way-blog/article/?aid=209894>

[“Μνημεία της Θεσσαλονίκης», Απόστολος Παπαγιαννόπουλος](#)

Αρχαιολογικά Μουσεία

<https://www.amth.gr/museum/i-istoria-toy-ktiriou>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF_%CE%BF_%CE%91%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82